

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK II., ČÍSLO 3

10. ÚNOR 2005

(za dobrovolné příspěvky)

Když se náš Pán Ježíš Kristus narodil jako pravý člověk, aniž by přitom přestal být pravým Bohem, stal se zárodkem nového stvoření a ve svém zrození dal lidskému rodu duchovní počátek. Což může naše mysl pochopit toto tajemství? A může snad nějaký jazyk vypovědět, jak velká je to milost? Nepravost se vrací do nevinnosti, staroba do mládí, cizí jsou přijímáni za vlastní a dědictví připadá lidem zvenčí.

Probuď se, člověče, a poznej důstojnost své přirozenosti. Rozpomeň se, že jsi byl učiněn k obrazu Božímu; ten byl sice v Adamovi porušen, ale v Kristu znovu obnoven. Užívej viditelných stvoření, jak se sluší a patří, stejně jako užíváš zemi, moře, nebe, vzduch, prameny a řeky. A všechno, co na nich je krásné a podivuhodné, ať ti slouží ke chvále a slávě Stvořitelově.

Tělesného světla se dotýkej tělesným smyslem, ale celou silou své mysli objméj to pravé světlo, které osvěcuje každého člověka, přicházejícího na tento svět. O tom světle říká Prorok: *Přistupte k němu a budete osvíceni a vaše tvář se nebude zardívat.* Jsme-li totiž chrámem Božím a Boží Duch v nás přebývá, má to, co má každý věřící ve své duši, větší hodnotu, než to, čemu se obdivuje na nebi.

Tím vás ovšem nenavádím, moji milí, ani vám neradím, abyste přehlíželi Boží díla, nebo dokonce ve věcech, které dobrý Bůh stvořil jako dobré, nacházeli něco, co by bylo v rozporu s vaší vírou. Užívejte však všech stvořených věcí a veškeré krásy tohoto světa rozumně a náležitě. *Věci viditelné, jak praví apoštol, přece pomínou, ale neviditelné budou trvat věčně.*

Nuže, jelikož jsme se narodili pro přítomnost, ale byli znovuzrozeni pro bu-

doucnost, nepropadněme dobrou časnému, ale zaměřme se na dobro věčné. A abychom se mohli víc přiblížit k poznání své naděje, uvažujme o tom, co naší přirozenosti dala Boží milost. Slyšme, co říká apoštol: *Jste už přece mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.* S tím, který žije a králuje s Otcem a Duchem svatým po všechny věky věků! Amen.

Z kázání svatého Lva Velikého, papeže

Děkujeme všem čtenářům za finanční dary na vydávání RC Monitoru i pro ty, kteří si to dovolit nemohou. Náklady na tisk a poštovné jednoho výtisku činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Pán Bůh zaplať.

Dobrá zpráva z OSN

UNICEF: Místo sexuální výchovy znovu skutečná pomoc dětem?

24. ledna přinesl informační server Res Claritatis zprávu, že po osmi letech odstoupila generální tajemnice UNICEF Carol Bellamy, obhájkyně potratů a dalších „reprodukčních práv“, a na její místo 1. května nastoupí Anna Venemanová, zastánkyně života a ctitelka Matky Terezy.

K dosavadní politice UNICEF se přitom nestavěli kriticky jen aktivní obhájcí života, ale i odborná veřejnost. O co vlastně jde?

UNICEF byl založen v roce 1946, aby pomáhal hladovějícím dětem. Po přijetí nejnovější verze Úmluvy o právech dítěte roce 1989 však přesunul svůj program směrem k zajišťování dětských práv — občanských, politických, ekonomických, sociálních a kulturních. V praxi to znamenalo důraz na sexuální výchovu, na distribuci kondomů, na přístup nezletilých k antikoncepci a potratu. (Kvůli tomuto posunu v cílech se Vatikán roku 1997 z UNICEF stáhl.)

Prestížní lékařský časopis *Lancet* napsal v roce 2003: „Pojem ‚právo‘ neříká mnoho kojenci nebo batoletě, jež v bolestech umírá na zápal plic nebo hladem.“

Lancet tehdy žádal, aby se UNICEF opět soustředil na zajišťování přežití dětí — sledoval jejich růst, zajišťoval vodu a očkování, podporoval kojení, jak to prosazoval ještě James Grant, předchůdce paní Bellamy.

Paní Venemanová k dosavadní politice UNICEF, soustředěné na „reprodukční zdraví“ a sexuální výchovu dí-

vek, řekla: „Nemyslím si, že tyto otázky jsou pro poslání UNICEF podstatné. ... Já přicházím s programem pomoci dětem, především boje proti hladu a podvýživě“.

Základním právem dítěte je právo na život: právo narodit se a — díky důstojným životním podmínkám — také přežít.

Michaela Freiová

ZPRÁVY

Katolický pohled na kapitalismus

Agentura Zenit přinesla obsáhlý referát o knize *Peníze a ráj: Globální ekonomika a katolický svět* (*Denaro e Paradiso: L'Economia Globale e il Mondo Cattolico*); je to rozhovor s Ettore Gotti Tedeschim, prezidentem italských operací Banco Santander Central Hispano — jedné z největších evropských bank.

Tedeschi vychází z tvrzení, že tržní systém je — přes své nedokonalosti — neúčinnější organizací, díky níž ekonomika uspokojuje potřeby jednotlivých lidí; nejvíce také podporuje individuální tvůrčí iniciativu. Tedeschi je kritický ke státním zásahům, protože sociální stát vede k plýtvání a vysokým daním.

Zdrojem problémů s trhem je individualismus a egoismus, které patří k lidské povaze; proto jsou potřeba zákony, jež však nemají omezovat svobodu tržních operací. Tedeschi zdůrazňuje, že svobodná ekonomika může pomoci právě chudým lidem.

Tedeschi je kritický ke zbožšřování vědecko-technického pokroku a ekono-

miku pokládá za nástroj, který je sám o sobě neutrální; nebezpečím jsou podle něho spíše politici, kteří zapominají, že hospodářství má sloužit dobru lidí. Je třeba mít na mysli nadpřirozenou dimenzi lidské přirozenosti, uvědomovat si, že naše životy mají význam nezávislý na materiálních faktorech: to je důležité pro odstranění vykořisťování a nucené práce, jež pramení z krátkozrakého individualismu.

Katolické učení je pro kapitalismus důležité, protože učí, že člověk má volit podle pevné hierarchie hodnot. Podle Tedeschiho není správné hledat kořeny kapitalismu jen v protestantismu: mnohé kláštery představovaly první *Silicon Valleys*; vznikly v nich objevy podstatné pro začátek průmyslové éry. Také dnes jsou katolické akcenty pro hospodářský rozvoj důležité. Tvorbou pozemských hodnot je vlastní člověku jako Božímu obrazu: k této tvorbě potřebuje člověk především svobodu.

Zenit

Nová kniha o zednářích

Španělský protestantský historik César Vidal vydal knihu *Zednáři: Dějiny nejtajnější společnosti* (*Los Masones: La Historia de la Sociedades Secreta Más Poderosa*), kde rozebírá mj. vliv zednářů na dnešní evropské dění; ten se podle něho odráží v současném sekularismu a antiklerikalismu. Je přítomen v institucích EU a jím lze vysvětlit například odpor proti zmínce o křesťanství v evropské ústavě.

Podle Vidala není správné hledat počátky zednářství v pohanských náboženstvích, v gnózi nebo u neexistujících osob Šalamounovy doby, popřípadě u druidů,

jak se často děje; skutečný začátek se datuje na konec 17. a počátek 18. století.

Zednářství není filantropická společnost, jak o sobě tvrdí, ale pro jeho vizi je třeba považovat ho za náboženství.

Počet zednářů odhaduje Vidal jako spíše nízký, ve Francii patrně ne více než 0,6% populace. Přesto kontrolují socialistickou internacionálu a díky osobnostem jako je Giscard d'Estaing se jejich vliv rozšířil i na pravici. Kromě politiky jsou masivně přítomni v médiích, školství, v justici a ozbrojených silách.

Zenit

Odvolačí řízení s Åke Greenem

Pastoru Greenovi hrozí v odvolacím řízení až půl roku vězení za výroky, pronesené s kazatelny na adresu homosexuálů; řekl mj., že homosexualita je „rakovinným nádorem v těle společnosti“.

Proti původnímu rozsudku (jeden měsíc vězení) se odvolal jak Green, tak státní zástupce. Odvolací řízení proběhne 11. února v Götě u Jonköpingu.

Kathnet

Kardinál Kasper kriticky o stavu ekumenismu

Kardinál Walter Kasper řekl v Římě, že liberální výklad křesťanství způsobuje ztrátu věrohodnosti a letargii ekumenického hnutí.

Kritizoval zejména tendenci způsobovat církevní nauku duchu doby, čímž se vytvářejí nové zdi mezi konfesemi, zejména v etických otázkách, v nichž po staletí panovala jednota.

Tagespost

Modlitby za moudroust pro politiky

Hnutí Pro život ČR vyzvalo k modlitbám za politiky. Na jednání Poslanecké sněmovny, které začalo 8. února, je zařazeno hlasování o přijetí či zamítnutí zákona o registrovaném partnerství. Zákon umožňuje mj. i svěření dítěte do výchovy homosexuálnímu páru.

Dále se bude vláda snažit přesvědčit poslance o vypovězení mezinárodní *Úmluvy o potlačení ochodu s lidmi a využívání prostitutek druhých osob*. Jedná se o první krok k legalizaci prostituce. Zákon bude i napomáhat nucené prostituci, neboť žena sama bude muset soudně dokazovat, že k prostituci byla přinucena.

Na programu jednání je i zákon týkající se domácího násilí. Tento zákon umožní zesílení státního dohledu nad rodinami. Smyslem zákona není náprava narušeného manželského života, ale naprostý opak — jeho rozbití. Policii umožní i na základě pouhého úsudku řadového policisty vykázání označeného násilníka z bytu a i z jeho okolí, a to až na jeden měsíc, aniž by bylo zahájeno soudní řízení. Údajný násilník se například nesmí s druhou stranou setkat, ani navázat jakýkoli kontakt (tedy ani vyřešit případné selhání), nemá přístup k dětem, ale nájem musí nadále platit.

Protože i dnes může soud ve spolupráci s policií pomocí předběžného opatření během několika hodin uvalit na případného násilníka vazbu a okamžitě tak zamezit případnému ubližování na zdraví, jedná se podle HPŽ ČR o důvod k obavám.

HPŽ ČR, RC

Nový časopis pro dívky

Od února je v distribuci nový časopis pro děvčata ve věku 12–16 let. Jeho vznik byl inspirován požadavky vychovatelů a rodičů. Časopis *IN!* nabídne čtenářkám každý měsíc dvacet celobarevných stran o dívčím světě prožívaném na základě křesťanských hodnot. První číslo bude prázdninové a vyjde v červnu; od září pak bude vycházet každý měsíc.

Cena výtisku bude 28 Kč. Kdo si časopis objedná, dostane v prvním čísle složenku na zaplacení předplatného. Protože předplatné vydaje s časopisem neuhradí, bude zapotřebí pomoci sponzorů.

Kontaktní adresa a objednávky: Tarsicius, Horní nám. 12, 466 01 Jablonec nad Nisou, tel.: 483 312 327, <http://www.in.cz>.

Sekce pro mládež ČBK

ZPRÁVY

Nová zkouška stáří Turínského plátna

17 let poté, co bylo Turínské plátno podrobeno zkoušce stáří radioaktivním uhlíkem, byly výsledky z roku 1988 korigovány. Americký chemik Raymond Rogers zjistil, že experti z Curychu, Oxfordu a Arizony měli tehdy k dispozici vyspřávanou část plátna: to bylo v roce 1532 poškozeno při požáru a restaurováno. Reholnice tehdy zacelily díry a stabilizovaly plátno příšitím na podklad. Tím byla původní zkouška zkreslena a určila dobu vzniku plátna lety 1260–1390. Ve vzorku z roku 1988 našel Rogers vanilin, který ve zbytku plátna není; vanilin se v průběhu času rozpadá a to pomáhá určení stáří. Podle Rogerse bylo plátno utkáno před minimálně 1 300, maximálně 3 000 lety. Už dříve (1999) ukázalo zkoumání rostlinných zbytků na plátně jeho původ z oblasti kolem Jeruzaléma.

Kathnet

V odlehlé kamerunské džungli pět kněžských svěcení ročně

P. Emmanuel Mbock-Mbock z jihokamerunské diecéze Eseka sdělil „Církvě v nouzi“, že v jeho chudé diecézi, položené v džungli a sužované tropickými nemocemi, je každoročně vysvěceno pět nových kněží. Diecéze má 200 000 obyvatel, z toho 114 000 katolíků. Mezi farnostmi a obcemi jsou dlouhé vzdálenosti, chybějí vhodné prostory pro bohoslužbu. Na otázku, proč právě v takovýchto podmínkách kněží přibývá, odpověděl P. Mbock-Mbock: „Nedostatek kněžských povolání v Evropě je způsoben materialismem a nedostatkem lásky.“

ACN

Muzikál o mučednících 20. století již v přípravě

Ke kolínskému setkání mládeže se již chystá multimediální představení „Pelikán“, které obsahuje prvky hudební, taneční, textové i filmové. S jeho základní ideou přišel P. Joachin Alliende, duchovní vůdce iniciativy „Církev v nouzi“. Je věnováno pronásledované Církvě: památku mučedníků 20. století chápe jako základ nové evangelizace ve třetím tisíciletí. Představení je mezinárodní, mluvené anglicky, ale k dispozici budou brožurky s textem v jazycích jednotlivých zemí. Bližší informace lze najít na <http://www.pelikanperformance.com>.

Kathnet, Pelikan Performance

Irácké volby ve znamení naděje

Svobodné volby v Iráku, první po padesáti letech, proběhly ve znamení naděje. Někteří biskupové telefonovali už během voleb, že účast je vysoká a organizace dobrá. Tak chaldejský arcibiskup Basry Mons. Džibrail Kassáb sdělil, že už několik hodin po otevření místností odvolilo v jeho městě přes 70 % lidí; došlo jen ke dvěma menším explozím, a ani ty od voleb neodradily. Podle arcibiskupa byli věřící překvapeni efektivní organizací voleb.

Také Mons. Šlemon Vardúni, pomocný biskup z Bagdádu, sdělil brzy po otevření místností, že k volbám „jde každý“. Biskup sám šel volit společně s představiteli jiných náboženství. „Lidé viděli, že se od voleb vracíme klidní, a také se rozhodli jít,“ sdělil. Teroristé zabili ve městě několik lidí, ale podle biskupa „jedině ustavení demokracie terorismus zastaví“ a přinese stabilitu. Biskup Vardúni také prohlásil, že nejdůležitějším úkolem biskupa v této situaci je povzbuzování k naději a šíření optimismu.

Baptistický kaplan americké armády

Lyle Shackelford požádal před volbami křesťany ve svobodném světě, aby se modlili za volby i za vojáky zajišťující jejich průběh. Ve své prosbě vysvětlil, že jeho jednotka přepravuje volební zařízení a urny po celé zemi; konvoje byly terčem útoků povstalců, kteří chtěli volby zastavit. Politický boj za svobodu a demokracii potřebuje „duchovní intervenci“, napsal kaplan Shackelford.

Také chaldejský biskup Kirkúku Louis Sako požádal, aby svobodný svět Iráčané povzbuzoval k účasti ve volbách a aby se média nevyžívala jen ve špatných zprávách: televize rychle oznamuje útoky a zabíjení, ale o pozitivních věcech, jichž je velmi mnoho, nemá co říci. „Věci nejsou všude tak špatné jako v Mosúlu, kde bydlím: na 80 % iráckého území je prakticky normální situace,“ řekl biskup. Připomněl, že Iráčané se nemohli cvičit v koexistenci, žili stále uprostřed násilí. Novinkou je pro ně i svoboda slova. Odpovědnému užívání svobody se musejí učit.

RC, Zenit, Asia News

Biskupové USA proti zneužívání mladistvých

Katoličtí biskupové USA zadali v listopadu 2004 vypracování studie o příčinách sexuálního zneužívání mladistvých kněžími. Považují je za epidemii, jak doložila už zpráva Johna Jaye z Ústavu trestního práva v New Yorku, vydaná v únoru 2004; ta došla k číslu 4 392 případů za období 1950–2002. Nicholas Cafardi, děkan právnické fakulty Duquesnovy univerzity, během února vyhodnotí nabídky a bude koordinovat postup.

Sexuální zneužívání se rozšířilo po celé společnosti, zasáhlo učitele, lékařské profese a mládežnické vedoucí. „Epidemie vypukla na přelomu 50. a 60. let a vyvrcholila koncem 70. a začátkem 80.

let. Dnes je na ústupu,“ řekl Cafardi.

Téměř 10 % žáků veřejných škol bylo zneužito zaměstnanci nebo dobrovolníky, jak uvedla studie vydaná ministerstvem školství a předložená v červnu 2004 Kongresu. Katolická církev je jediná instituce, která se problémem začala systematicky zabývat. Dělá dobrou věc, která prospěje celé společnosti.

Jayova zpráva doložila, že 80 % případů kněžského zneužívání dětí se týkalo dospívajících chlapců, ne malých dětí.

Z dosavadních poznatků vyplývá závěr, že se biskupové musejí zaměřit na homosexualitu v seminářích.

National Catholic Register

Ve Vatikánu o povaze Evropské Unie

Kardinál Angelo Sodano v zastoupení nemocného papeže diskutoval s novým prezidentem EU Josefem Borrellem, který mu vysvětlil situaci vyplývající z rozšíření Unie; řekl také, že EU „v harmonii s pozicí Svatého stolce“ chce být „morální silou“ s civilizačním poselstvím.

Borrell jako člen španělské socialistické strany hrál rozhodující roli v politickém boji za odmítnutí Rocca Buttigli-

neho jako možného komisaře.

V lednu pak vůdci všech polských politických stran předložili v Evropském parlamentu prohlášení, jež kritizovalo Borrellův nedostatek úcty k jejich zemi.

Kardinál Sodano hovořil o postu apoštolského nuncia akreditovaného u EU, který je nyní uprázdněný.

Zenit

KOMENTÁŘE

Nedoporučená priorit

Každý den je v současné právní situaci usmrceno nejméně 80 počatých dětí

Bylo trapné sledovat v prosinci loňského roku zprávy ochotně zveřejněné mnoha periodiky a dalšími masmédií o „zmoudření“ politické strany, která má v naší zemi reprezentovat a hájit křesťanské postoje. Víře a životu nepřilíš naklonění žurnalisté blahosklonně informovali o tom, že se KDU-ČSL na své celostátní konferenci vzdala svých tradičních snah o prosazení právní ochrany života nenarozených dětí.

Jak zdůvodnit rozpory?

V prosinci padlo ve vedení KDU-ČSL rozhodnutí přestat si hrát na schovávanou a jít s barvou ven. Co předtím zaznívalo občas jen nepřímo z úst některých lidoveckých špiček, bylo nyní řečeno jasně a nahlas: Podporovat právní ochranu lidského života se nedoporučuje. Takovou věc je ovšem třeba nějak „zdůvodnit“ (nebo spíše opentlit). A tak se z tohoto stručného usnesení s překvapením dozvídáme i to, že KDU-ČSL ochranu lidského života nejen uznává, ale dokonce ji i nadále pokládá za jednu ze svých priorit. Jak je něco takového možné? Velice jednoduše. Zachování „priority“ při jejím současném nedoporučení se vysvětluje jakousi alternativní, tzv. pozitivní rodinnou politikou (jako by úsilí o spravedlnost bylo něčím negativním). Jenomže poskytovat matkám a rodinám nějaké sociální výhody (což má být obsahem té „pozitivní“ politiky) je sice hezké, ale to již není ochrana. Chránit někoho znamená nedovolit, aby mu bylo ubližováno.

Tím ale nekončí naše překvapení. V usnesení se také dočítáme, že trestní zákoník není v současnosti nástrojem k ochraně života počatých dětí, což se prý ukázalo. Samozřejmě zde zcela chybí vysvětlení, jak se něco takového mohlo ukázat, když to nebylo možné vyzkoušet, jelikož u nás od doby komunismu — přesně od roku 1957, tedy již 48 let — stále trvá stav, kdy nenarození chránění nejsou. Autoři textu zřejmě účelově směšují dvě různé věci: účinnost případného trestního postihu za zabíjení dětí a možnost takový postih prosadit. Jistě, úsilí o toto prosazení je dnes neúčinné. Ale ani to se neukázalo až nyní, to bylo známé již dřív. Někdo se tu však úmyslně tváří, jako by si to uvědomil až po projednání a zamítnutí poslaneckého návrhu loni na jaře.

Mlčení znamená souhlas

Těm, kdo návrh na legislativou podporované ukončení prakticky bezbřehé praxe zabíjení počatých dětí podávali, nešlo o nějakou zkoušku průchodnosti. Šlo o zásadní postoj. Nesmí být ani jiný. V situaci, jaká tu panuje (a nejde jen o již zmíněné každodenní beztrestné zabíjení dětí, ale také například o rychle narůstající praxi manipulace s již počatými lidskými jedinci v rámci výzkumu či procesů asistované reprodukce), je povinnost všech politiků především na toto obrovské legalizované zlo znovu a znovu upozorňovat a připomínat nutnost změny.

Nesmíme zde zapomínat na veliký výchovný účinek zákonů. Ten je tak silný, že na společnost působí pozitivně nejen spravedlivé zákony, které platí, ale již i návrhy na jejich zavedení. A naopak: Platí-li někde normy nespravedlivé, pak k tomu nesmějí zákonodárci mlčet, neboť se tím v lidech posiluje představa, že věci jsou celkem v pořádku a na základě takových norem může me klidně i jednat.

Obsah a smysl politiky, tedy i činnosti politických stran, je nutno odvozovat od úlohy státu. Tou je především ochrana života a bezpečí obyvatel. Sociální péče, poskytování výhod určitým skupinám jsou věci druhořadé. Proto je primární povinností každé politické strany (zvláště parlamentní) usilovat o spravedlnost, a to zvláště tam, kde není něco v pořádku se zajištěním ochrany samotných lidských životů.

Liberální lidovci také často říkají, že nejdřív se musí změnit společenské klima, a pak teprve bude možné něco zásadního prosadit. Jak se má ale toto klima změnit, když se o to nechtějí zasadit ani ti, jimž by byla věnována největší pozornost a publicita — vrcholní politici a zákonodárci? Jak to pak mohou — bez jejich podpory a spolupráce — dokázat řadoví občané?

Odpovědnosti nelze ujít

Na první pohled by se mohlo zdát, že na prosincové konferenci došlo k jakémusi morálnímu propadu KDU-ČSL. Nové usnesení ale neznamená nějaký zásadní zlom, je to spíše jen kus papíru. Odpor vůči důslednému prosazování skutečné ochrany lidského života

totiž převládal ve vedení KDU-ČSL již v minulosti. Na druhé straně u běžných členů strany a poctivých křesťanů bude i nadále převažovat postoj opačný. Jedno usnesení nemůže odstranit letitý rozpor pramenící z rozdílnosti a protichůdnosti zájmů vedení KDU-ČSL oproti vůli jejich členů a voličů. Spíše tuto nejednotu ještě posílí (viz čtenářské dopisy v *RC Monitor* ze 13. ledna 2005). Čeští křesťané nevolí tuto stranu proto, aby se chovala stejně jako strany ostatní (jimž rovněž nečiní žádná potíže vzletné řečnit o „pozitivní rodinné politice“ a sociálních opatřeních).

Svou nejzávažnější povinnost — prosazování spravedlnosti a respektu k životu v našem zákonodárství — mohou vedoucí poslanci a senátoři KDU-ČSL hrubě zanedbávat, nemohou se jí však zbavit. Moudří a poctiví lidé v naší zemi budou zásadovost, čestnost a nezištnost i nadále očekávat především od nich. A to plným právem.

Vít Cigánek

Euroústava: Závratná rychlost může způsobit vážné nehody

Posílení kompetencí některých orgánů EU může ohrozit suverenitu jednotlivých členských států

Text projevu MUDr. Anny Záborské, slovenské poslankyně Evropského parlamentu a předsedkyně Výboru pro ženská práva a rovnost pohlaví, předneseného na plenárním zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku 11. ledna 2005.

Vážené dámy a páni,
odmítám totalitní režimy. Rodina mojej starej mamy našla smrť v nacistických plynových komorách. Mój otec bol väznený komunistickým režimom. Krvou sme zaplatili našu angažovanosť za slobodu svedomia, ktorú pre nás stelesňovala Európa ako nádej na demokraciu, slobodu myslenia, náboženskú slobodu a slo-

KOMENTÁŘE

Proč je evropská ústava tak objemná

aneb Jak feministky k euroústavě přišly

Člověk by si mohl myslet, že v základním zákoně (chcete-li v základní smlouvě) Evropské unie by měl být jen výčet obecných pravidel, z kterých by se později mohly odvozovat běžné zákony a precedenční výroky Soudního dvora. Jedním z takových pravidel by jistě měla být zásada rovnoprávnosti a nediskriminace.

A tak bychom mohli souhlasit s článkem I-2 euroústavy, který říká: „Unie je založena na hodnotách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin.“ Mohli bychom namítnout, že právní stát samozřejmě dodržuje „lidská práva, včetně práv příslušníků menšin“, a je tedy zbytečné rozvíjet věty typu „dřevěné dřevo, které je ze dřeva“.

Ale nebuďme malicherní a kývněme i na další část uvedeného článku: „Tyto hodnoty jsou společné členským státům ve společnosti vyznačující se pluralismem, nepřipustností diskriminace, tolerancí, spravedlností, solidaritou a rovností žen a mu-

žů.“ Upřímně, pojem „rovnosti“ se nám začíná zbytečně opakovat, navíc se významově překrývá s „nepřipustností diskriminace“ a sám o sobě, spolu se zákazem diskriminace, obsahuje rovnost žen a mužů — i bez jejího výslovného uvedení. Můžeme se proto ptát, čeho chtěli autoři euroústavy dosáhnout vyzdvihnutím jednoho druhu rovnosti (mezi ženami a muži), když jiné druhy rovnosti (na základě vyznání, politického názoru, barvy pleti atd.) konkrétně neuvedli.

Ústava pro sklerotiky?

Ale nebuďme malicherní, přijměme tyto kosmetické vady a pojdme po stopě rovnosti dále. Hned v následujícím článku nám euroústava připomene, že mezi cíle Unie patří kromě jiného rovnost žen a mužů. Euroústava je zřejmě v rámci principu nediskriminace přizpůsobena extrémně sklerotickým čtenářům, chce se říci. Ale nebuďme malicherní...

Přijďme k článku II-81, který nás znovu ujistí, že se „zakazuje .. jakákoli diskriminace založená zejména na pohla-

vi...“, ale přidá také další kritéria od majetku přes sociální původ až po sexuální orientaci. Proč jen se autoři ústavy stále opakují a proč — když už chtějí pozitivně vymezit všechny druhy diskriminace, které je zrovna napadly — tak neučinili hned u úvodního článku, který rovnost a zákaz diskriminace zmiňuje?

Ale nebuďme malicherní a pohleďme dále — na článek II-83 s nadpisem „Rovnost žen a mužů“. Ten nás ujistí, že: „Rovnost žen a mužů musí být zajištěna ve všech oblastech včetně zaměstnání, práce a odměny za práci.“ Ale zároveň dodá, že je možné přijímat opatření ke zvýhodnění „nedostatečně“ [sic!] zastoupeného pohlaví.

V části III nás ještě několik dalších ústavních článků informuje o tom, jak se EU ve svých politikách zaměří na boj proti diskriminaci na základě pohlaví, sexuální orientace, náboženského vyznání a jak může k tomuto boji vydat evropské zákony.

A abychom se vrátili k tématu rovnosti mezi muži a ženami, stanoví článek III-214 s detailností hodnou speciálního zákona (nikoli ústavy) principy „stejně odměny žen a mužů za stejnou nebo rovnocennou práci“, přičemž podrobně definuje termín „odměna“, vysvětlí rovnost v odměňování při časové či úkolové mzdě a zaváže Unii k přijetí zákonů ve prospěch rovnocenného postavení mužů a žen v otázkách práce a zaměstnanosti. Neopomene samozřejmě zopakovat, že je možné zvýhodňovat nedostatečně zastoupené pohlaví.

S feminismem na věčné časy

Mohli bychom se ptát, jak to, že ústava vychází z jednoho konkrétního ideového proudu (feminismu) místo toho, aby respektovala smluvní svobodu zaměstnance a zaměstnavatele na stanovení odměny a přijímání žen či mužů (žena — bodyguardka objektivně nezmůže tolik, jako dvoumetrákový kulturista, který zase nenabídne ženskou citlivost třeba v oblasti sociální péče). Především je však otázkou, proč se jedno téma se stejnými termíny několikrát opakuje v jednom dokumentu a proč ústava obsahuje podrobné definice, které by měl obsahovat spíše zvláštní zákon.

Ale nebuďme malicherní! ... ?

Jiří Zahrádka

bodou svedomia.

Verím, že nikto z vás ma nebude pokladať za protieuropana, keď položíť niekoľko otázok:

- Prečo sa Európsky parlament k Ústave vyslovuje skôr ako občania jednotlivých štátov?

- Potrebujeme Európu usporiadať Ústavou?

- Zvrchovanosť členských štátov nemala byť ohrozená. Ak však Ústava posilňuje úlohu parlamentu, ale nedefinuje kompetencie Európskeho súdneho dvora, nenarúša tým rovnováhu medzi inštitúciami?

- Rozhodnutia tohto súdu budú priamo vnucované orgánom Únie aj členským štátom bez možnosti odvolania sa. Európsky súd bude oslobodený od akejkoľvek kritiky. Môžeme sa tváriť, že to nevidíme?

Návrh „Ústavy“ neobsahuje záruky, že si Európsky súdny dvor neprievlastní niektoré z výlučných kompetencií suverénnych štátov aj proti ich národným ústavám.

- Aj keby sa po voľbách zmenila väčšina v tomto parlamente a záro-

veň by sa zmenilo zloženie Rady, na zmenu politiky bude potrebná dvojitá jednomyselnosť. A ja sa pýtam: bude takáto Únia schopná vývoja, keď jej smerovanie bude dané Ústavou?

Naša civilizácia sa rozvinula na kresťanských koreňoch. Ak „Ústava“ odmieta uznať tento historický fakt, vnáša do spoločenského života znepokojenie. Pod maskou tolerancie vzniká nová ideológia.

- Máme stavať európsky dom na prekrútenej histórii?

- Je pravdou, že bez tejto „Ústavy“ by bola myšlienka jednotnej Európy mŕtva? Vôbec nie.

Avšak napredujme malými krokmi, lebo umelé zvyšovanie rýchlosti integrácie je nebezpečné. Moji voliči mi dali svoju dôveru a ja chcem konať v Európe tak, aby všetci, vrátane tých najmenších, najslabších a najbiednejších, boli v nej akceptovaní a našli si v nej svoje miesto.

Váženi kolegovia, v demokratickej Európe rešpektujem pri hlasovaní slobodu svedomia!

MUDr. Anna Záborská

NÁZORY ČTENÁŘŮ

Děkujeme za vaše ohlasy. Těšíme se na vaše podněty, které můžete zasílat e-mailem na adresu redakce@claritatis.cz nebo na poštovní adresu redakce uvedenou v tiráži. Čtenářské dopisy jsou redakčně kráceny a nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce.

Ježíš, ne Caesar — nebo: Ježíš ne, César

Málokdy může pouhý posun čárky tak důkladně změnit smysl tří slůvek. Ježíš, ne Caesar — psal dle tehdejšího pravopisu Masaryk filozof. Ale nechoval se pak státník Masaryk občas podle pozměněné varianty Ježíš ne, César? Musel, nebo nemusel? Lidsky pojímáno zřejmě Masaryk musel, vždyť i Ježíš byl ukřižován, ačkoliv řekl, že jeho království není z tohoto světa. TGM sice dále filozofoval, ale v konkrétní politice musel být člověkem tohoto světa.

Za první republiky jsme se opájeli představou, že se právě u nás uskutečňuje vidina pozemského štěstí, které nastane, pokud se filozofové stanou vládci, nebo vládcové budou filozofy. Ten náš Tatiček Masaryk je přese filozof i prezident! Proto bude vše dobré — jen kdyby ti kverulantští Němci a klerikální Slováci pochopili, že nám mají být vděční a projevovat nadšený souhlas s naší skvělou demokratickou republikou!

Ale mohl Masaryk zůstat jen filozofem? Ale chtěl jím vůbec zůstat? Jakým filozofem byl Masaryk? Použil Masaryk filozofie k hledání pravdy a spravedlnosti, nebo k obhajobě politiky možného z jím samým chtěného?

Josef Škrábek, Praha

Svatý otec v nemocnici

V těchto dnech zuří mediální bouře zpráv o závažném zdravotním stavu papeže Jana Pavla II. Už zřejmě nikoho nepřekvapí opakující se návrhy nových vhodných kandidátů a detailní rozbor typu onemocnění, jimiž Svätý otec trpí.

Lidé, s nimiž se stýkám, zejména katoličtí věřící, jsou pro mne dobrým barometrem toho, od čeho se novinář písíci o tomto tématu může odpíchnout.

Možná, že do časopisu zaměřeného jako *RC Monitor* se to příliš hodit nebude, ale ráda bych vyjádřila svůj již dlouholetý pocit.

Modlitby za Svatého otce, opravdu věrné denní modlitby, psaní dopisů do novin, opravování mylných názorů na tento svätý úřad, vyvracení historicky se stále opakujících námitek proti Magisteriu a boj o vlastní čisté srdce kvůli ros-

toucí nenávisti vůči Církvi mají obrovskou hodnotu.

Samozřejmě, že abychom výše uvedeným nárokům byli schopni dostat, potřebujeme nutně vzdělání. Musíme o své víře něco vědět (máme víc vědět než umět líp mluvit — nezřídka je důraz kladen spíše na to druhé — kurzy rétoriky jsou jistě svým způsobem na první pohled atraktivnější pro apoštolsky nadšené křesťany než např. roční pravidelné studium Katechismu).

Moc se mi líbila příloha, která jeden mýtus o historii svázané s dějinami křesťanů vyvrátila — křižácké války. Nemyslím si, že jej vykořenila; zřejmě se za čas objeví znovu.

Anna Králová, Nový Jičín

Nelogické trestání obchodníků s „bílým masem“

Někteří naši zákonodárci usilují o legalizaci prostituce. Jak to vypadá v praxi, o tom se mohla přesvědčit v sousedním Německu, kde je prostituce již dva roky zařazena mezi normální povolání, jedna 25letá nezaměstnaná žena (informují o tom mj. i *Lidové noviny* 2. 2.). Pracovní úřad jí totiž nabídl práci v nevěstinci s tím, že když ji nevezme, přijde o podporu v nezaměstnanosti.

Právníci se vyjádřili následovně: „V zákoně není nic, co by ženy chránilo před vysláním do sexuálního průmyslu.“ Nevěstince mohou nabízet pracovní místa prostřednictvím pracovních úřadů. (...)

Tím vzniká ale otázka: Není stát, jenž legalizoval prostituci (...) na stejné úrovni jako obchodník s „bílým masem“? Jestliže může ekonomickými sankcemi vynucovat prostituci (...), čím se liší od těchto darebáků?

Pak je ovšem absurdní, pokud je chce ještě nadále trestně stíhat. To má své odůvodnění pouze tehdy, když je prostituce nelegální, jak to požaduje křesťanská etika. Zákon prostituce má tak svoji perfektní logiku. Legalizovaná prostituce znamená — jak ukazuje příklad Německa — též státem vnucovanou prostituci.

Dr. Radomír Malý, Brno

DĚKUJI OTČE

P. Karel Jašek, SDB

Havířov-Šumbark

Milý otče Karle, i když se může zdát, že mých osm let života je krátká doba, při všech důležitých událostech v mém životě jste byl Vy. Děkuji, že jste připravil a sezdal moje rodiče, že jste mě pokřtil, měl pochopení pro mé dětské projevy při mši svatě, později jste mě přijal mezi ministranty, připravoval ke svátosti smíření a ke svätému přijímání. Kdykoliv jsem za Vámi mohl přijít a měl jste dveře fary i srdce otevřené mým zvědavým otázkám. Nezapomenu nikdy jako žádný z lipenských ministrantů na všechny hry, nejvíce na neopakovatelné „schovky“ v neprobádaných zákoutích lipenské fary, tehdy nás i Vás bylo těžké najít. Od července, co jste byl z Lipníka nad Bečvou přeložen, je mi někdy dost smutno. Mám Vás rád.

Jakub Aseem

†Msgr Alois Pekárek

Otče, řekl jste: „Co Vám přináším? Nesu Vám své kněžské srdce na dlaní. Každý v něm bude mít místo; předně ti, kdo hodně trpí, kdo potřebují hodně milosrdenství — chudí, nemocní, hříšní. Nesu Vám všechny vlohy a schopnosti, které mi Pán Bůh dal, abych Vám mohl posloužit na cestě k Němu. Nesu Vám kněžskou moc: moc sloužit mši svatou, udělovat svátosti, žehnat a světit. Je mým úkolem střežit mravní zákon, Desatero, bránit hranici mezi dobrem a zlem: doporučovat svornou lásku a odstraňovat nenávisť a rozbroje, upevňovat rodiny a varovat před mravní nevázaností, šířit pravdu a potírat lež, vést k poctivé práci a varovat před krádeží. Přišel jsem Vám sloužit a nežádám za to nic,“ a žil to. Bohu díky.

Marek Slatinský

†P. Václav Podolák

Praha, sv. Štěpán (1958–1996)

Pater, chci vyjádřit vděčnost za vše, čemu jsem se od Vás naučil, za Vaše slova, za Vaši liturgii, za Vaše vedení ve svátosti smíření. Věřím, že jste již účasten ve slávě Toho, kterého jste celý život hlásal. Deo gratias.

Tonda

Chcete-li poděkovat knězi, který vám v životě pomohl, můžete vyplnit formulář na internetových stránkách <http://dekujiotce.cz> nebo svůj text zaslat na adresu redakce.

KULTURA

Křesťanství a kultura v moderní době

„Krása je tu, aby nadchla k práci, práce je pro vzkříšení.“ (Cyprian Norwid)

Křesťanství a kultura. Pojmy, které k sobě patřily a snad i stále patří. V různých lidských epochách se tato vazba projevovala jinými znaky. Vyznačuje se moderní kultura absolutní nevázaností a vykořeněností, nebo i dnes má být stále nositelkou ideálů, ukazující na vyšší hodnoty, které nás stále přesahují? Opravdu i do umění pronikla sekularizace toho nejhruššího zrna a vytlačila všechno, co se jen trochu pohybovalo ve spirituální rovině, na periferii zájmu? Kde stojí křesťanství a kultura v moderní době? Vedle sebe, nebo proti sobě?

Na tyto otázky budeme hledat odpovědi v následujících číslech *RC Monitoru*. Budeme je hledat s osobnostmi umělecké scény, s lidmi pracujícími v církvi i s umělci vně církve.

A protože toto číslo budete číst již na začátku postní doby, tj. doby vyhrazené především k rozjímání, na začátek předkládám několik myšlenek z listu papeže Jana Pavla II. k umělcům.

Církev potřebuje umění

Aby církev mohla předávat poselství, které jí bylo Kristem svěřeno, *potřebuje umění*. Musí totiž učinit pochopitelným, ba dokonce — nakolik je to možné — okouzlejícím, svět ducha, svět neviditelného, svět Boha. Musí tedy převést do slovních tvarů to, co je samo o sobě nevyslovitelné. Právě umění má zcela osobitou schopnost zachytit ten či onen aspekt poselství a převést jej do barev, tvarů, tónů, které povzbudí intuici pozorovatele či posluchače; to vše, aniž by připravilo poselství samo o jeho transcendentní hodnotu a o jeho tajemný nimbus.

Církev potřebuje zvláště toho, kdo umí to vše zrealizovat na literární a figurativní rovině, za použití nekonečných možností obrazů a jejich symbolických výrazů. Sám Kristus ve svém kázání hojně užíval obrazů, v plném souladu s vlastním rozhodnutím, že se on sám ve vtělení stane obrazem neviditelného Boha.

Církev dále potřebuje právě tak i hudebníky. Kolik sakrálních skladeb bylo během staletí vypracováno

lidmi hluboce proniknutými smyslem pro tajemství! Nesčetní věřící živili svou víru melodiemi, jež vytryskly ze srdce jiných věřících a staly se součástí liturgie, nebo alespoň velmi napomohly jejímu důstojnému průběhu. Ve zpěvu zakoušíme víru jako přemíru radosti, lásky, důvěryplného očekávání spásnosného zásahu Boha.

Církev potřebuje architektky, protože potřebuje prostory ke shromáždění křesťanského lidu a ke slavení tajemství spásy. Po úděsném ničení poslední světové války a po rozmachu metropolí změnila nová generace architektů své síly s požadavky křesťanského kultu, čímž potvrdila inspirovanost náboženských témat vzhledem k architektonickým měřítkům naší doby. Nežádá tak byly postaveny chrámy, jež jsou současně místem modlitby i ryzími uměleckými díly.

Potřebuje umění církev?

Církev tedy potřebuje umění. Lze také říci, že *umění potřebuje církev*? Otázka se může zdát provokativní. Je-li však chápána správně, pak má své oprávněné a hluboké opodstatnění. Umělec stále hledá skrytý smysl věcí, je trýzněn touhou dokázat vyjádřit svět nepopsatelného. Lze snad přehlédnout, jak velikým zdrojem inspirace pro něho může být onen „domov“ duše, kterým je náboženství? Není to snad právě náboženské prostředí, kde si klademe ty nejdůležitější osobní otázky a hledáme definitivní existenciální odpovědi?

A opravdu, náboženské téma patří k těm, jež umělci všech dob ztvárňují nejčastěji. Církev se vždy dovo-lávala jejich tvůrčích schopností, aby jejich pomocí vykládala evangelijní poselství a konkrétně je uplatňovala v životě křesťanského společenství. Tato spolupráce byla zdrojem vzájemného duchovního obohacení. Nakonec na tom získalo pochopení člověka, jeho autentického obrazu, jeho pravdy. Vynikl také pozoruhodný svazek mezi uměním a křesťanským zjevením. To neznamená, že by lidské nadání nenacházelo povzbudi-

Mistr Theodorik: Sv. Jeroným

vé podněty i v jiných náboženských kontextech. Stačí připomenout antické umění, zvláště řecké a římské, či stále kvetoucí umění starobylých civilizací Orientu. Pravdou však zůstává, že křesťanství díky ústřednímu dogmatu vtělení Božího Slova otevírá umělci horizont výjimečně bohatý inspiračními motivy. Jak ochuzující by pro umění bylo opustit nevyčerpatelný zdroj evangelia!

Umělec a obecné dobro

Společnost ve skutečnosti potřebuje umělce právě tak, jako potřebuje vědce, techniky, dělníky, odborníky, svědky víry, učitele, otce a matky, kteří by prostřednictvím nejvyšší formy umění — „umění vychovávat“ — zaručovali růst osobnosti a rozvoj společenství. V rozlehlém kulturním panoramatu každého národa mají umělci své zvláštní místo. Tím, že jsou poslušni své inspirace, obohacují realizací opravdu hodnotných a krásných děl nejen kulturní dědictví každého národa a celého lidstva, nýbrž prokazují i *kvalifikovanou společenskou službu* ve prospěch obecného dobra.

A jen dodávám: „Požehnaný začátek postní doby“ a ničím nerušené chvíle usebrání.

Karel Gamba

DOPORUČUJEME

KALENDÁŘ AKCÍ

Praha: Církev v době totality

Setkání klubu Sdružení křesťanských seniorů v Praze 11 se koná v pondělí 14. února 2005 od 16 hodin v čajovně Na dně v Křesťanském centru na Jižním Městě. Jako host přijde katolický spisovatel a historik Dr. Václav Vaško. Tématem besedy bude *Církev v době totality*.

Olomouc: Současné náboženské směry v České republice

Přednáška PhDr. Zdeňka Vojtíška *Současné náboženské směry v České republice* se koná v úterý 15. února 2005 od 17 hodin ve velkém sále Arcibiskupské kurie.

Praha: Hospice a umění doprovázet

Přednáška z cyklu *Prokopská zastavení: Hospice a umění doprovázet* se koná v komunitním centru sv. Prokopa v úterý 15. února 2005 od 18.30 hodin. Přednáší MUDr. Marie Svatošová.

Prostějov: Církevní právo

ThLic. P. Damián Němec, Dr., OP před-

náší ve středu 16. února 2005 od 18 hodin na Cyrilometodějském gymnáziu na téma *Církevní právo*.

Praha: Rodina jako civilizační problém

První část cyklu *seminářů o rodině* se koná ve středu 16. února 2005 od 19 hodin v sakristii kostela Nejsvětějšího Salvátora. Přednáší PhDr. Josef Zeman, CSc. na téma *Rodina jako civilizační problém*.

Olomouc: Přednáška o Starém zákoně

Ve čtvrtek 17. února 2005 se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Pavla Mayera OP z cyklu *Úvod do knih Starého zákona*.

Velehrad: Setkání katechumenů

Setkání katechumenů olomoucké arcidiecéze, kteří mají přijmout svátost křtu o letošních Velikonocích, nebo i později, se koná v poutním domě Stojanov na Velehradě v sobotu 5. března 2005. Vítaná je i účast kněží, jáhnů, katechetů, kmotrů a přátel, kteří doprovázejí kate-

chumeny během období přípravy. Bližší informace a přihlášky (do neděle 20. února 2005): Poutní a exerciční dům Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad, tel.: 572 571 531, e-mail: velehrad@stojanov.cz.

Praha: Přednáška o sv. Tomáši Aq.

V úterý 22. února 2005 se od 19.45 hodin koná v čítárně dominikánského kláštera přednáška z cyklu *Sv. Tomáš Akvinský, duchovní učitel: Jak k Bohu? K obrazu jednorozného Syna*. Přednáší P. Tomáš Pospíšil OP.

Praha: Česká duchovní hudba

Ve středu 23. února 2005 se od 18.30 hodin v Klubu III. interní kliniky 1. LF UK koná přednáška MUDr. Jaroslava Eliáše na téma *Česká duchovní hudba kdysi a dnes*.

Olomouc: Přednáška o sv. Tomáši Aq.

Ve čtvrtek 24. února 2005 se od 19.30 hodin v přednáškovém sále dominikánského kláštera koná přednáška P. Štěpána Filipa OP z cyklu *Úvod do sv. Tomáše Akvinského*.

Liturgická čtení

13. 2.	Neděle	Gn 2,7–9, Žl 51, Řím 5,12–19, Mt 4,1–11 <i>1. neděle postní</i>			
14. 2.	Pondělí	Lv 19,2–2, Žl 19, Mt 25,31–46 <i>sv. Valentin</i>	17. 2.	Čtvrtek	Est 4,17n.p–r.aa–bb.gg–hh, Žl 138, Mk 7,7–12 <i>sv. Alexej a druhové</i>
15. 2.	Úterý	Iz 55,10–11, Žl 34, Mt 6,7–15 <i>sv. Jiřina</i>	18. 2.	Pátek	Ez 18,21–28, Žl 130, Mt 5,20–26 <i>sv. Sadot a 128 druhů mučedníků</i>
16. 2.	Středa	Jon 3,1–10, Žl 51, Lk 11,29–32 <i>sv. Juliána</i>	19. 2.	Sobota	Dt 26,16–19, Žl 119, Mt 5,43–48 <i>sv. Barbát</i>
20. 2.	Neděle	Gn 12,1–4a, Žl 33, 2 Tim 1,8b–10, Mt 17,1–9 <i>2. neděle postní</i>			
21. 2.	Pondělí	Dan 9,4b–10, Žl 79, Lk 6,36–38 <i>sv. Petr Damiani</i>	24. 2.	Čtvrtek	Jer 17,5–10, Žl 1, Lk 16,19–31 <i>sv. Modest</i>
22. 2.	Úterý	1 Petr 5,1–4, Žl 23, Mt 16,13–19 <i>Stolec sv. Petra</i>	25. 2.	Pátek	Gn 37,3–4.12–13a.17b–28, Žl 105, Mt 21,33–43.45–46 <i>sv. Valburga</i>
23. 2.	Středa	Jer 18,18–20, Žl 31, Mt 20,17–28 <i>sv. Polykarp</i>	26. 2.	Sobota	Mích 7,14–15.18–20, Žl 103, Lk 15,1–3.11–32 <i>sv. Alexandr</i>

RC MONITOR — zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Catholica jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Catholica, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Šéfredaktorka: Zdeňka Rybová. **Redakční rada:** Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč. Dary lze podle § 15 odst. 8 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit při snížení základu daně.